

# ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΟ Η ΖΗΛΕΙΑ

Π. ΠΕΤΣΑ

1. Μέ τη ζή-λεια  
 πού σέ δερνει και σέ τυραννᾶ - - -  
 ὕπο φέρον μεκίσι  
 δύο'μας ἀπ' το' βράσι' τὸ πρῶι  
 ἀχ! - - - νά λειπέ τέ - τοια ζω - ή.  
 Εἶ ναι βάσα.  
 νο ἡ ζήλεια εἶ ναι βάσα νο φρικτὸ  
 σκότῳ βέ με  
 2. Στ' ὄνομά σου καὶ νῶ ὄρκο ὅπου κι' ἀνβρεθῶ  
 μα' εἰ τρῶει ἡ μαύρη ζήλεια καὶ τὸ ξέρω, ὅσο ζω,  
 ἀχ! ἀσπρη μέρα σέ δ' αὖ δῶ  
 3. Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα εἶναι δυνατὴ  
 μα' εἰ σέ μέ τι στερεῖς καὶ φαρμάκια μέ λει νᾶ.  
 ἀχ! θέλεις νά μέ τυραννᾶς.